

Robert Fico a Peter Kažimír besedovali so študentmi Klub 500 prichádza s veľmi zaujímavými nápadmi

Pri prehliadke ZPO

Dňa 20. marca 2017 navštívili v rámci pracovnej návštevy Banskobystrického kraja predseda vlády SR Robert Fico a minister financií Peter Kažimír Podbrezovú. Na pôde súkromných škôl Železiarní Podbrezová ich privítal predseda predstavenstva Vladimír Soták, podpredseda predstavenstva Marian Kurčík, členka predstavenstva Mária Niklová a riaditeľia súkromných škôl Ivan Majer a Katarína Zingorová. Premiér sa stretol so študentmi Súkromného gymnázia ŽP a besedoval s nimi na tému Slovensko a Európska únia. Peter Kažimír besedoval so študentmi Súkromnej strednej odbornej školy hutníckej ŽP. Následne rokovali s Klubom 500, ktorý mal zasadnutie v Dome kultúry Železiarní Podbrezová. Na záver návštevy si prezreli kontinuálne odlievacie ocele a pokračovali do Tisovca.

O. Kleinová
noviny@zelpo.sk

Roberta Fica sme sa na záver návštevy opýtali:
Pán premiér, čo vás priviedlo do Podbrezovej?

- Železiarne Podbrezová sú významný zamestnávateľ tohto regiónu, bez ktorého by región ťažko prežil. Navyše, pán Soták je veľmi aktívny predstaviteľ slovenských zamestnávateľov a každé jedno stretnutie s ním ma obohacuje. Bol som zvedavý, ako sa Podbrezovej darí, ale pre-

berali sme aj ďalšie významné témy, najmä aktuálny problém nedostatku pracovných síl na Slovensku. Zúčastnili ste sa aj rokovania s Klubom 500, aké sú závery?

- Klub 500 prichádza s veľmi zaujímavými nápadmi. Závery rokovania spočívajú v tom, že samotný Klub 500, aj Železiarne Podbrezová majú v ponuke niekoľko vlastných skúseností. Pozornosť sme venovali nedostatku kvalifikovaných pracovných síl a dohodli sme sa, že sa budeme venovať štyrom okruhom. Prvým je výstavba nájomných bytov pre

zamestnancov. Druhým dôležitým okruhom je štruktúra stredného odborného školstva. Bude potrebné radikálne do nej vstúpiť. Ak bude aj naďalej stredné školstvo odtrhnuté od potrieb praxe, nebude dostatočné množstvo potrebných ľudí. Duálne vzdelávanie treba zatriktívniť, aby na ňom participoval aj štát. Treťou oblasťou je mobilita pracovnej sily, ktorá je u nás veľmi nízka. Poslednou témou bol sociálny systém, ktorý

časť nezamestnaných výrazne zneužíva. Spracovaných bude niekoľko výziev a v priebehu niekoľkých týždňov bude na stole aj niekoľko legislatívnych a inštitucionálnych zmien.

“ Pozornosť sme venovali nedostatku kvalifikovaných pracovných síl a dohodli sme sa, že sa budeme venovať štyrom okruhom. ”

Na besede s gymnazistami.

Foro A. Nociarová

S Ing. Ľuborom SCHWARZBACHEROM, členom Predstavenstva a technickým riaditeľom ŽP a.s.

„Nie som zástancom radikálnych zmien, skôr kontinuity a postupného zlepšovania sa. Skrátka, držať sa zásady trikrát merať a raz strihať.“

O. Kleinová
noviny@zelpo.sk

Pán riaditeľ, čím vám Podbrezová učarovala, že ste sem nastúpili hneď po skončení vysokoškolského štúdia?

- Koncom sedemdesiatych rokov minulého storočia sa v bývalých Švermových železiarňach plne rozbiehal rúrový program. Ťaháreň rúr 1 bola v tom čase v prevádzke sedem rokov a budovali sa ďalšie nové kapacity pre výrobu rúr, a to valcovňa rúr s pretlačovacou stolicou a ťaháreň rúr 2. Pripravovala sa výstavba v poradí druhého zariadenia plynulého odlievania ocele (ZPO) kvadrátu 200 x 200 milimetrov.

Do železiarní v Podbrezovej sme nastúpili začiatkom júla 1978 v jeden deň štyria čerství absolventi Hutníckej fakulty so špecializáciou

tvárnenie kovov. Nakoľko pochádzam z tejto oblasti, nič iné po absolvovaní strojníckej priemyselky v Brezne a vysokoškolského štúdia v Košiciach mi nenapadlo. Moje rozhodnutie som nikdy neofutoval a odporúčam ho každému, kto má ozajstný záujem o zmysluplnú prácu. Mimochodom, aj spomínaní spolužiaci sú doteraz súčasťou hutníckej rodiny pod značkou Železiarne Podbrezová Group.

Celý svoj produktívny život ste prežili v podbrezovských železiarňach. Uvedomujete si, že to je už 39 rokov? Vráťte sa však do čias, keď ste sa ako technológ zaoberali výrobou presných rúr. Ako si na tieto roky spomínate dnes?

- Začínal som ako technológ v ťahárňach rúr a spolu s inými kolegami sme riešili každodenné technicko-technologické problémy. Najviac práce bolo s nábehom a s tým spojenými úlohami v novej ťahárni rúr 2, ale aj ťaháreň rúr 1 mi bola veľmi blízka. Bol som veľmi „hladný“ po informáciách zo sveta techniky, väčšina zariadení pochádzala z nemeckých hovoriacich krajín, a tak som sa začal súkromne zdokonaľovať v nemčine na Mestskom osvetovom stredisku v Brezne. Boli to prvé rokovania s rôznymi tuzemskými odberateľmi presných rúr, ako aj so zahraničnými dodávateľmi zariadení.

Vedúcim výroby a potom vedúcim prevádzkarne ťaháreň rúr 2 ste sa

stali v dobe, keď sa pôvodné trhy rozpadli a spoločnosť prijala novú filozofiu obchodovania. V jednom z našich rozhovorov ste ich označili za krušné časy...

- Krátke obdobie rokov 1990 – 1995 bolo veľmi odlišné. V roku 1990 sme mali ešte kapacity výroby presných rúr naplnené objednávkami, hlavne do bývalého ZSSR. V roku 1990 ťaháreň rúr 2 vyrobila prvýkrát množstvo nad 60 000 ton, presne 63 080 ton, čo bolo najviac v doterajšej histórii, a už to nebude prekonané. V rokoch 1989 – 1990 sme montovali a uvádzali do prevádzky nové zariadenia na rozšírenie rozmerového sortimentu presných rúr až do priemeru 162 milimetrov, s hrúbkou steny 12,5 milimetra, z pôvodného maximálneho priemeru 100 milimetrov. Šlo

Pokrač. na str. 2

Z obsahu čísla vyberáme:

V ŽP Bezpečnostné služby

Za veľmi dôležitú považujem prevenciu, to znamená vykonávanie preventívnych kontrol a iných opatrení zameraných na predchádzanie bezpečnostným incidentom. Poďakovanie patrí nielen zamestnancom bezpečnostnej služby, ale aj všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľajú na odstraňovaní nedostatkov, zistených pri preventívnych kontrolách.

ŽP GROUP čítajte na 3. strane

Súťaž medzi zmenami - ťaháreň rúr

Vo výrobných a obslužných prevádzkarňach akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová už šiesty rok prebieha súťaž medzi pracovnými zmenami, do ktorej sú zapojené pracovné kolektívy kategórie „R“ z oceľiarne, valcovne bezvíkových rúr, ťaháreň rúr, centrálnej údržby, energetiky, dopravy a odboru riadenia kvality.

Železiarne Podbrezová čítajte na 3. strane

Železiari stavali cesty

K prvej núdzovej stavbe prišli železiari od 15. mája 1931. Ministerstvo verejných prác rozhodlo dislokovať 250 robotníkov z Hronca, Podbrezovej a Tisovca na stavbu úseku severnej cestnej magistraly medzi Kapušami a Hanušovcami nad Topľou na východe Slovensku pod vedením Štátneho solivaru v Prešove.

Železiarne Podbrezová čítajte na 4. strane

Pozvánka na HF TUKE

Hutnícka fakulta Technickej univerzity v Košiciach pripravila na stredu, 12. apríla Deň otvorených dverí pre študentov a učiteľov stredných škôl, pre rodičov budúcich vysokoškolákov, ale aj iných záujemcov o štúdium.

Región čítajte na 5. strane

Maturitné písomky

Marec je pre maturantov štartom pre záverečné overenie toho, čo sa počas štúdia u nás naučili. V utorok, 14. marca 2017 sa finále začalo slovenským jazykom. Z našich škôl do tried na písomné časti zasadlo 13 hutníkov, 24 mechanikov strojov a zariadení, 16 mechanikov mechatronikov, 9 mechanikov elektrotechnikov a 34 gymnazistov.

Súkromné školy čítajte na 5. strane

Letný čas

Letný čas sa v tomto roku začne 26. marca, keď si o 2. hodine posunieme hodiny na 3. hodinu. S letným časom sa rozlúčime v nedelu 29. októbra 2017.

Pomôžte

Prosíme darcov krvi, aby darovali túto životodarnú tekutinu našej bývalej spolupracovníčke Márii Zázrivcovej. Ochotných pomocť čakajú na Transfúznej stanici v Banskej Bystrici denne od 7. do 14. hodiny, v utorok do 17. hodiny.

S Ing. Ľuborom SCHWARZBACHEROM, členom Predstavenstva a technickým riaditeľom ŽP a.s.

„Nie som zástancom radikálnych zmien, skôr kontinuity a postupného zlepšovania sa. Skrátka, držať sa zásady trikrát merať a raz strihať.“

(Dokonč. zo str. 1)

o nákup zariadení – vtedy cez Škoda export Praha, v celom toku výroby rúr. Boli to zariadenia – hrotovačka AVS 100, priebežná valčeková žihacia pec č.4 s vyvíjačom ochranné atmosféry č.4, rovnačka XRK 6-125, upichovačka Reika so značením rúr, ultrazvuková kontrola rúr.

Potom nastal neuveriteľný zlom s rozpadom trhov a stratou objednávok presných rúr. Stáli sme pred úlohou zatvorenia ťahárne rúr 1 a presťahovaním niektorých zariadení do ťahárne rúr 2, aby sa zachoval výrobný sortiment od minimálneho priemeru 4 milimetre. Našťastie k tomu nedošlo, ale vnútorné napätie medzi manažermi ťahárni bolo zrejme. Pamätám sa, ako sme cez vianočné sviatky pripravovali novú organizačnú štruktúru, aby sme prežili s podstatne nižším stavom pracovníkov. Vtedy sa lámal charakter ľudí. Výroba presných rúr padla pod 13 000 ton v roku 1993, aj 1994, t.j. znížila sa o 80 percent, v porovnaní s rokom 1990. Našťastie výroba rúr valcovaných za tepla sa znížila len zhruba o 25 percent, a tak sme finalizovali v úpravni ťahárne rúr 2 až 30 000 ton ročne valcovaných rúr na predaj.

Po založení obchodnej spoločnosti Pipex A.G. sme začali postupne viac a viac dodávať zákazníkom do vyspelých priemyselných krajín západnej Európy a mali sme s tým mnoho technických a organizačných problémov. Zvýšenie rozmerovej a povrchovej kvality rúr, značenie jednotlivých rúr, čierna fosfatizácia povrchu HPL rúr, nové typy tepelného spracovania, neustále predlžovanie maximálnej dĺžky rúr, zníženie množstva konzervačného oleja na rúrach, presmerovanie nakládky zo železnice na kamióny, komunikácia so zákazníkmi, skracovanie termínu dodávok rúr, informovanie o prípadných sklzoch, atď. Všetko veci, s ktorými sme dovtedy nemali žiadne skúsenosti. Pri návštevách u našich odberateľov nám neustále „šampónovali hlavy“ a po návrate domov sme analyzovali príčiny nespokojnosti našich zákazníkov a neustále prijímali opatrenia. Boli to ozaj krušné časy.

Rok 1996 bol druhým ziskovým rokom od vzniku akciovej spoločnosti. Po finančnej reštrukturalizácii spoločnosť začala investovať do nových technológií. Stali ste sa vedúcim

odboru technického a investičného rozvoja, a tak ste stáli pri realizácii mnohých významných investícií. Bolo ich mnoho a to nielen technologického charakteru. Na výstavbu ktorých spomínate najradšej? Ktoré boli najzložitejšie?

- Z ťahárne rúr som si priniesol mnoho skúseností, avšak táto funkcia mala oveľa širší technický záber v našich ďalších hlavných výrobných prevádzkach, v oceliarni a valcovni rúr, pribudla energetika, doprava a stavebné činnosti v celej firme a dcérskych spoločnostiach. Bol som pri nákupe takmer všetkých nových zariadení v začínajúcej prevádzkarni hutnícka druhovýroba, včítane výroby hydraulických rúr (HP). Mimochodom, ako dnes si pamätám, že prvá HP rúra bola lúpaná a valčekovaná na Jozefa – 19. marca 1998, pred devätnástimi rokmi.

K významným technologickým investíciám v období rokov 1996 – 2000 určite radím odlievanie najmenšieho kruhu 150 milimetrov na vtedajšom ZPO, zmenu systému riadenia odlievania tekutej ocele v medzipanve zo zátkových tyčí na doteraz používané „šupátkové“ uzávery, vo valcovni rúr inštaláciu CARTA systému 1. generácie, v ťahárňach rúr linky na odstraňovanie otrepu po delení kefováním, nezmazateľné značenie laserom. Zo stavebných investícií vybudovanie novej kaliarne nástrojov, v starom závode tlakovej splaškovej kanalizácie, rekonštrukcia budovy personálneho úseku a laboratórií. Ešte technicky náročnejšie boli investície v rokoch 2001 – 2005. Napríklad, komplikovaný bol návrh a inštalácia liniek kotlových rúr č.1 a 2 vo valcovni rúr. Chceli sme zvýšiť kapacitu výroby kotlových rúr 1. a 3. triedy podľa DIN 17 175, rúry spracovávať kontinuálne po jednotlivých operáciách, zvýšiť produktivitu a následne zrušiť prevoz rúr do ťahárne rúr 2. Takáto linka neexistuje v žiadnej konkurenčnej valcovni, bola navrhnutá na mieru pre naše potreby. Poskladaná bola od siedmich výrobcov rôznych zariadení, časť linky bola vyrábaná aj v našej údržbe, riadenie navrhli naši inžinieri z oddelenia automatizácie. Vo valcovni rúr bola postavená prakticky nová kroková pec pred redukovňou, s regeneračnými horákmi. Nová technológia ohrevu rúr nám priniesla úsporu viac ako 20 percent spotreby zemného plynu

na tonu ohriatych lúp. V tom čase sme boli druhá firma v Európe, ktorá zaviedla túto pokročilú metódu ohrevu spaľovacieho vzduchu teploty okolo 800 stupňov Celzia. Aj konzerváciu valcovaných rúr UV lakom pre námorskú prepravu sme zaviedli ako druhá firma v Európe. Na predprebiešku našej linky v Nemecku boli pozvaní aj zástupcovia svetovej jednotky vo výrobe rúr, ktorí len uvažovali o tejto technológii konzervácie rúr do budúcnosti.

Začiatkom nového tisícročia sme začali vyrábať aj presné zvárané kalibrované rúry malých priemerov. Dva roky sme pracovali na príprave inštalácie modernej zvarovacej linky, transportu a skladu zvítok, výrobe nástrojov, lisovaní „špony“. Žiaľ, situácia na trhu s týmito rúrami nám nepriala a po desiatich rokoch sme linku zdemontovali a odpredali do Španielska.

V ťahárni rúr 1 bola zdemontovaná nefunkčná regenerácia HCl, a tak sme v ťahárni rúr 2 postavili novú regeneráciu kyseliny chlorovodíkovej, rekonštruovali obidve neutralizácie odpadových vôd, vybudovali nový sklad HCl.

Spomínal som presmerovanie transportu rúr zo železnice na kamiónovú dopravu. Museli sme riešiť neúnosnú situáciu s nakládkou kamiónov, hlavne rýchlosťou nakládky, znížením obsluhy skladu a jeho automatizáciu. Vo svete sú známe viaceré princípy automatizovaných skladov dlhých výrobkov, ktoré majú však rôznu kapacitu výrobkov na 1 m² plochy skladu a rýchlosť presunu výrobku zo skladu na dopravný priestriedok. V licencií jednej pražskej firmy sme v spolupráci so slovenským výrobcom mostových žeriavov a manipulátorov vybudovali postupne plne automatizované expedičné sklady rúr v roku 2003, 2006, 2008 a 2011.

Zo stavebných investícií bola v tomto období zrekonštruovaná sociálna budova energetiky, prestrešili sme homogenizačné šrotové pole, vybudovali protihlukovú stenu na Šrotovom poli Piesok a začali práce na obnove hradu Ľupča, na budove neogotiky a všetkých inžinierskych sietí.

Ubehlo desať rokov a vy ste sa stali členom predstavenstva a technickým riaditeľom spoločnosti. Technický úsek zahŕňa širokú škálu činností. Do novej funkcie ste vstúpili s odhodlaním všetko dobré zachovať a priniesť nové prvky s cieľom celkového ekonomického zefektívnenia. Podarilo sa vám tento cieľ naplniť?

- Nie som zástancom radikálnych zmien, skôr kontinuity a postupného zlepšovania sa. Skrátka, držať sa zásady trikrát merať a raz strihať. Vždy zvažovať pre a proti, nebyť hneď nadšený novým riešením, skôr ho analyzovať a hľadať aj súvislosti. Prácu technického úseku som poznal na slušnom základe, opäť sa však veľa vecí človek musel učiť. Napr. za posledných šesť rokov došlo k úplnej zmene formy nákupu elektriny a zemného plynu. Predtým boli uzatvárané ročné kontrakty tesne pred

Minister životného prostredia Jaroslav Izák udelil 5. júna 2008 našej dcérskej spoločnosti ŽP EKO QELET cenu ministra za vybudovanie závodu na spracovanie autovrakov a kovového odpadu v Hliníku nad Hronom. Cenu prevzali Ing. Ľubor Schwarzbacher, člen Predstavenstva Železiarní Podbrezová a Ing. Emil Kokles, generálny riaditeľ ŽP EKO QELET, a.s.

začiatkom daného roku. Príchodom, hlavne manažérov z Nemecka do veľkých energetických firiem Slovenska, sa táto forma úplne zmenila na postupný nákup elektriny po tranžiach, neskôr aj zemného plynu podľa vývoja cien na nemeckej energetickej burze v Lipsku. Obchoduje sa denne s rôznymi produktmi na obdobie maximálne troch rokov vopred. Je to komplikované, ale som rád, že sme sa to spolu s našimi energetikmi naučili.

Aj v oblasti údržby technologických zariadení došlo k podstatnej zmene v rokoch 2007 – 2008, kedy bola organizačne vytvorená opäť centralizácia údržby. Centrálna údržba má svoje výhody, aj nevýhody. Dôležité

je však, že technické a technologické problémy zariadení sú „naše problémy“, všetci – údržba, obsluha, manažéri, ich musíme analyzovať, navrhnuť a dodržiavať prijaté opatrenia, aby sa presťoje opakovali čo najmenej. Pri centralizácii údržby je hlavne tá výhoda, že viac „hláv“ je zapojených do riešenia problémov. Postupnými krokmi sme sa určite podali ďalej, najmä v najzložitejšej prevádzkarni valcovňa rúr, za čo všetkým kolegom úprimne ďakujem.

Pán riaditeľ, čo považujete za profesionálny život za svoj najväčší úspech?

- Úspechom všetkých zainteresovaných pracovníkov bolo určite opätovné uvedenie valcovne rúr do prevádzky v apríli 2011. Na podvečer 27. marca 2011 – bola to nedeľa, určite nikdy nezabudnem, ako väčšina kolegov. Vznikol požiar v káblových priestoroch valcovne rúr a následne neskutočne rýchle tempo obnovy. Za rekordných osemnásť dní sme začali znova vyrábať. Rovnako demontáž, montáž a uvedenie do prevádzky nového 3-prúdového kontinuálneho odlievania ocele, s novým vodným hospodárstvom a paralelne aj odprášenie EAF a LF, s využitím odpadného tepla za neskutočných štyridsať dní, si zasluži absolutórium pre všetkých zúčastnených.

Úpravárenská linka výmenníkových

rúr v ťahárni rúr 2 spája dvanásť technologických operácií do jedného celku, čo predstavuje najproduktívnejší spôsob spracovania presných rúr.

Rekonštruovaná žihacia pec č. 4 a jej technické parametre, hlavne v rýchlosti ochladzovania a výšky žihacej teploty, má takú úroveň, akú nemá doteraz žiadna konkurencia. Aj technologická linka na kontinuálne galvanické pozinkovanie presných rúr je unikátom. Delenie rúr priamo na ťahacej stolici, prvýkrát inštalované v minulom roku, dáva predpoklad na ďalšie zvýšenie produktivity v obidvoch ťahárňach rúr. Rovnako rekonštrukcia ZELPO arény bola technicky a organizačne veľmi náročná.

V dcérskych spoločnostiach to bol návrh a výstavba závodu na zelenej lúke k spracovaniu autovrakov v Hliníku nad Hronom, s vybudovaním kompletnej infraštruktúry. Na Táloch bolo vybudovanie golfových ihrísk, zázemia a apartmánového domu.

Prichádza etapa života, v ktorej si môžete splniť svoje priania, na ktoré doposiaľ nevyšiel čas. Prezradte nám čo robíte najradšej vo voľnom čase a čomu sa hodláte venovať v nasledujúcich rokoch?

- Mám veľmi rád spoznávanie histórie a súčasnosti národov celého sveta. Videl som mnoho krajín, ale svet je veľký. Určite budem viac cestovať, relaxovať v prírode na chate nad Breznom, venovať sa viac rodine, najmä vnukom. A tiež sa zdomaňovať v golfovej hre, pokiaľ mi zdravie bude slúžiť.

Vaše želanie spoločnosti, v ktorej ste prežili kus svojho života?

- Naším mladším kolegom a nasledovníkom prajem veľa technického entuziazmu, aby naviazali kontinuálne na doterajšie činnosti, aby sa firma naďalej rozvíjala. Aby vláda našej krajiny nepodceňovala hutnícku výrobu, vytvárala jej podobné podmienky ako iným odvetviám. Železiarňam prajem na dlhé roky spokojných, vzdelaných zamestnancov, veľa odberateľov a prosperitu vo všetkých oblastiach.

Ing. Ľubor Schwarzbacher, člen Predstavenstva ŽP a.s. ďakuje za udelenie ceny ministra životného prostredia za environmentálny čin roka

Za veľmi dôležitú považujem prevenciu

O. Kleinová
 noviny@zelpo.sk

Dominantou vášho poslania je ochrana majetku a bezpečnosť materskej spoločnosti. Za roky existencie vašej dcérskej spoločnosti je evidentné, že ste v skvalitňovaní svojej činnosti v tomto smere urobili značný krok vpred. Čo považujete v súčasnosti za najväčší úspech smerujúci k znižovaniu bezpečnostných incidentov?

- K súčasnému stavu, ktorý mimochodom nepovažujeme za konečný a ani dostatočný, videl celý rad krokov, organizačných, technických a personálnych. V mnohých prípadoch to boli rozhodnutia aj z kategórie tzv. nepopulárnych rozhodnutí, kedy bolo závažným spôsobom zasiahnuté do už zabehnutých zvyklostí. Nie všetkým sa to páčilo, mnohé rozhodnutia boli prijímané ťažko, niekedy aj s nepochopením, ale prekonalí sme to.

Najdôležitejšia bola a je podpora vedenia ŽP a.s. pri zásadných organizačných a technických opatreniach, ale aj pri niektorých čiastkových opatreniach. Spomeniem napr. vytvorenie dcérskej spoloč-

nosti ŽP Bezpečnostné služby s.r.o., ktorá vznikla z pôvodnej Vlastnej ochrany ŽP a.s., čo nám umožnilo venovať sa len zabezpečovaniu strážnej služby a umožnilo nám, okrem iného, poskytovať strážnu službu aj iným spoločnostiam a osobám. Alebo podpora pri zabezpečovaní technických podmienok na ochranu majetku. Tá je nevyhnutná. Boli investované nemalé prostriedky do systému ochrany a aj tieto investície sa podieľajú na stave, v ktorom v súčasnosti sme.

Za veľmi dôležitú považujem prevenciu, to znamená vykonávanie preventívnych kontrol a iných opatrení zameraných na predchádzanie bezpečnostným incidentom. Poďakovanie patrí nielen zamestnancom bezpečnostnej služby, ale aj všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľajú na odstraňovaní nedostatkov, zistených pri preventívnych kontrolách.

A naopak, čo vás najviac trápí?

- Už dlhodobo ma trápí vzťah niektorých zamestnancov k majetku spoločnosti alebo k majetku iných zamestnancov. Častokrát sa zamestnanci tvária, že ak sa problém nedotýka priamo ich, tak sa ich nedotýka vôbec. To však nie je pravda. V podniku pracuje viac ako tritisíc zamestnancov, je to akoby jeden veľký organizmus, v ktorom keď dôjde k zlyhaniu jedného zamestnanca, nejakým spôsobom sa to odrazí aj na ďalších zamestnancoch a v konečnom dôsledku aj na celom podniku. V plnej miere to platí aj v oblasti bezpečnosti a na zmene tohto vzťahu budeme musieť popracovať.

Je závažnosť bezpečnostných incidentov v súčasnosti porovnateľná s tými na začiatku alebo je ich miera iná?

- Kategórií bezpečnostných incidentov máme viacero, niektorých je viac ako v minulosti, iných je menej. Ono to kolíše.

Pokiaľ ide o závažné bezpečnostné incidenty, tu sa nám v súčasnosti darí ich počet a závažnosť znižovať. Ale zase sa dostaneme k vzťahu zamestnancov k firme. Nie

je možné odvracať hlavu a tváriť sa, že sa ma bezpečnostný incident alebo jeho vyšetrenie netýka. Každý by sa mal v prvom rade pričiniť o to, aby k bezpečnostnému incidentu nedošlo, a ak už dôjde, tak by mal byť súčinný, a aj aktívny a prispieť čo najvyššou možnou mierou k jeho objasneniu.

A ako sa vám darí zabezpečovať úlohy v rámci ŽP GROUP?

- Spoločnosti ŽP GROUP sú pri poskytovaní bezpečnostných

služieb objednávateľmi našich služieb. Našou prvoradou úlohou je poskytnúť obchodným partnerom čo najkvalitnejšie bezpečnostné služby, zvlášť, keď patríme do jednej skupiny. Poskytovanie služieb pre spoločnosti ŽP GROUP je na jednej strane jednoduchšie, predovšetkým po komunikačnej stránke, na druhej strane je to zaväzujúce. Celkove si myslím, že sa nám úlohy darí zabezpečovať.

Zo sveta ocele

Európeje slabnúcou priemyselnou mocnosťou, čo sa prejavuje aj voceľarskom sektore. Významní výrobcovia sú často veľmi zadĺžení, zápasia s nízkymi maržami EBITDA a čelia tvrdej konkurencii. Napriek tomu by mohol byť rok 2017 významným medzníkom, keď antidumpingové opatrenia, veľké fúzie a oslabenie eura, by mohli pomôcť vyriešiť problémy. Väčšina významných európskych oceľarských spoločností je opäť v zisku po oživení cien ocele v roku 2016. Očakáva sa, že ArcelorMittal, ThyssenKrupp a Tata Steel budú mať nárast ziskov o 70 percent vyšší ako v roku 2016.

Rok 2017 by mohol byť rokom uskutočnenia kapitálovo náročných fúzií a akvizícií. ArcelorMittal sa zameriava na znižovanie zadĺženosti a jej zlepšená finančná situácia napomôže získať taliansky závod OLVA. V spolupráci s talianskou Marcegaglia ponúka ArcelorMittal konečnú cenu za najväčšieho výrobcu ocele v Európe. Akvizícia by zvýšila podiel spoločnosti na trhu s plochými výrobkami nad 40 percent zo súčasných 33 percent.

Vítaná zmena B zo strediska expedícia výroby 1, objektívom A. Nociarovej

Šiesty ročník súťaže medzi zmenami

ŤAHÁREŇ RÚR

V. Kúkolová
 noviny@zelpo.sk

Vo výrobných a obslužných prevádzkárňach akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová už šiesty rok prebieha súťaž medzi pracovníkmi zmenami, do ktorej sú zapojené pracovné kolektívy kategórie „R“ z oceliarnie, valcovne bezšvíkových rúr, ťahárne rúr, centrálnej údržby, energetiky, dopravy a odboru riadenia kvality. Plnenie kritérií súťaže – z oblasti hospodárenia, kvality, dodržiavanie zásad bezpečnosti práce a reklamácie – je vyhodnocované a zverejňované na vývesných tabuliach prevádzkárni a my vám každoročne predstavujeme víťazné kolektívy jednotlivých prevádzkárni. Pribeh súťaže v ťahárni rúr hodnotí Ing. Václav Kortán, špecialista pre systém kvality:

Ako pokračovala súťaž medzi zmenami v minulom roku?

- Minulý rok sa niesol v znamení prevencie, vďaka ktorej sme výrazne pokročili dopredu. Ťaháreň rúr zaznamenala pokles počtu a závažnosti úrazov a zníženie vzniku vlastnej nekvality.

Zaradili ste do súťaže aj nové prvky?

- Nové prvky do súťaže neboli zaradené, zvýšila sa len náročnosť hodnotiacich kritérií. Charakterizovať sa to dá jediným číslom. Predváha na rok 2017 bola v porovnaní s rokom 2016 znížená o celé dva kilogramy na tonu. Splnenie tohto cieľa predstavuje, vzhľadom na vysoké nároky zákazníkov, veľkú výzvu pre celý kolektív zamestnancov našej prevádzkarne.

Nová štandardizácia, po prebudo-

vaní systému 5S, vám pomohla pri zjednodušení vyhodnocovania súťaže. Bola to jediná zmena, ktorá súťaž ovplyvnila?

- V novej štandardizácii systému 5S bolo ukrytých mnoho zmien. Z pracovísk zmizli zbytočnosti, sú čisté a účelne usporiadané. Takéto pracoviská sa ľahko kontrolujú, dobre sa hodnotia a výsledky vyhodnocujú.

Predstavíte nám víťazný kolektív za rok 2016?

- Víťazným kolektívom v ťahárni rúr sa za rok 2016 stala zmena B zo strediska expedícia výroba 1, pracujúca pod vedením predáka Zdena Kohútika.

Čo pripravujete pre tento rok?

- Tento rok sa bude niesť v duchu posilňovania osobnej zodpovednosti zamestnancov za svoje pracoviská a výrobné zariadenia, na ktorých pracujú.

Podporte dobrú vec Pomôžte tým, čo pomoc potrebujú

Využite aj tento rok možnosť darovať 2 percentá svojej dane Nadácii Železiarne Podbrezová alebo Nadácii Miška Sotáka. Obidve sa zameriavajú na poskytovanie finančnej, prípadne materiálnej pomoci, organizovanie rôznych podujatí v oblastiach sociálnej sféry, zdravotníctva, kultúry, vzdelávania a športu. Podporujú región, pomáhajú chorým a postihnutým spoluobčanom zmierniť ich ťažký údel, horehronským deťom a mládeži pri vzdelávaní a pri športe, občianskym združeniam pri zachovaní kultúrnych hodnôt alebo pri ochrane životného prostredia. O pomoc môže požiadať každý, kto ju potrebuje. Ak sa rozhodnete pre podporu týchto nadácií, vaše peniaze sa dostanú do správnych rúk. Ďakujeme všetkým darcom, ktorí doteraz prispeli svojím percentom dane a veríme, že sa ich okruh rozšíri.

Ako poukázať 2 percentá dane?

Ak vám vykoná ročné zúčtovanie dane zo závislej činnosti zamestnávateľ, stačí vyplniť a predložiť Vyhlásenie o poukázaní 2 percent dane z príjmu do 30. apríla 2017 daňovému úradu v mieste svojho trvalého bydliska. Spolu s Vyhlásením doložíte potvrdenie svojho zamestnávateľa, že vaša daň, vyplývajúca z ročného zúčtovania, bola odvedená daňovému úradu. V prípade, že si podávate daňové priznanie samostatne, uvediete ako prijímateľa 2 percent dane Nadáciu ŽP alebo Nadáciu Miška Sotáka.

Názov organizácie: Nadácia Železiarne Podbrezová

Sídlo: Kolkáreň 35, 976 81 Podbrezová

Právna forma: nadácia

IČO: 37818481

Nadácia Miška Sotaka

Názov organizácie: Nadácia Miška Sotaka

Sídlo: Kukučínova 24, 977 01 Brezno

Právna forma: nadácia

IČO: 37828738

Podbrezovskí robotníci ako stavitelia ciest v období prvej Československej republiky

Mgr. Michal Ďurčo
 Historický ústav SAV Bratislava

Neznáme dejiny železiarní

Diaľnica z Bratislavy do Košíc je už niekoľko desaťročí témou číslo jedna slovenského cestného stavebníctva, rôznych prognostikov aj veľštvov, ale vývoj budovania ciest má dlhšiu históriu. Dopravná politika je na území dnešného Slovenska dôležitou témou približne od polovice 18. storočia. Aj vtedy upozorňovali odborníci na hospodárstvo – merkantilisti, na potrebu vybudovania kvalitnej dopravnej infraštruktúry pre správne fungovanie štátu aj podnikania.

Takto vyzerala väčšina ciest na Slovensku v prvých rokoch trvania ČSR. Úsek na foto je župná cesta medzi Bratislavou a Komárnom

V oblasti cestnej siete sa u nás viazali prvé plány a príkazy na budovanie ciest s panovníkmi Máriou Teréziou a Jozefom II.

Nie, že by cesty dovtedy neexistovali, neboli však vo väčšine plánovito vystavané školenými inžiniermi, ako technické diela. Šlo len o vrstvu štrku rozprestretú na vyjazdenom podloží, v horšom prípade ani to. Do roku 1880 sa v Uhorsku napríklad nepoužíval ani cestný valec. O cesty

sa starali v rámci povinností poddaní, ale s nevlou a bez potrebného odborného vzdelania a náradia. A tak aj cesty vyzerali. Boli úseky, ktoré sa na jar, jeseň alebo keď zapršalo, stávali pre vozy nezjazdne niekedy aj na týždeň. Treba pripomenúť, že išlo o obdobie pred vynájdением a rozšírením železnice, preto boli cesty hlavnými komunikačnými tepnami. Ich zlý stav bol však problémom prakticky v celej Európe. Železiarne v Podbrezovej mali napríklad často problémy so zjazdnosťou cesty z Tisovca cez Diel na Polhuru až do tej miery, že po nej furmani odmietali vozit materiál.

Prelom vo vývoji učinili francúzski inžinieri, ktorí vyvinuli v prvej tretine 18. storočia nové postupy pre stavbu tzv. pevných ciest typu „chaussée“. Hlavný rozdiel predstavovala aplikácia štetového podkladu, zaručujúceho zjazdnosť ciest po celý rok. Tento systém výstavby ciest bol prevzatý tiež v Uhorsku, a teda aj na dnešnom území Slovenska. Cestné komunikácie tohto typu vyhovovali vozovej doprave s animálnou trakciou až do začiatku 20. storočia, kedy sa začala rozširovať na cestách motorová doprava. Následne došlo k vývoju nových typov ciest s odlišnými nárokmi na vozovky (živičné vozovky, asfalt, dláždenie) aj samotné vedenie cestného telesa (polomery zákrut, stúpanie, atď.).

Na Slovensku však nastala zásadná zmena v oblasti ďalšieho vývoja cestných komunikácií až vznikom Československa v roku 1918. Nová republika vznikla z rozdielnych častí, ktoré dovtedy prekonali odlišný hospodársky, aj historický vývoj. Prinieslo to mnohé problémy s unifikáciou. Jeden z najväčších predstavovala oblasť zjednotenia železničnej a cestnej

siete. Hlavné cesty a železnice boli pôvodne budované v severojužnom smere z regiónov Slovenska do Budapešti. Neexistovali ale vyhovujúce spojenia zo západu na východ medzi Slovenskom, Moravou a Čechami. Výsledkom bol projekt z rokov 1919 – 1920, ktorý počítal s výstavbou štyroch hlavných cestných magistral, vedúcich z východu na západ naprieč Slovenskom. Pretínali predošlé severojužné uhorské štátne cesty, čím úplne menili prioritné dopravné smery na Slovensku. Dnešným významom by sme ich mohli priradiť k rýchlostným cestám.

Najdrahšou, pretože sa na nej malo vybudovať najviac novostavieb, sa stala južná magistrala vedúca z Hodonína cez Holíč, Trnavu, Nitru, Levice, Bátovce, Žembovce, Bzovík, Senohrad, Kokavu nad Rimavicou, Hnúšťa, Jelšavu, Štítnik až do Rožňavy a potom cez Smolník do Košíc a až do Užhorodu. Zhodou okolností sa na jej výstavbe v úseku Stará Huta – Podkriváň, podieľali v rokoch 1933 až 1936 aj štátne železiarne v Podbrezovej. Zapríčinila to hospodárska kríza, ktorá sa v Československu prejavila už v roku 1929.

Napriek výraznému zníženiu počtu zamestnancov a obmedzeniu výroby, boli finančné straty železiarní kvôli kríze značné. Stále preto hľadali ďalšie možnosti šetrenia. Ako vhodné riešenie sa ukázalo nasadiť robotníkov pri stavbách dopravnej infraštruktúry na rôznych miestach Slovenska. Československá republika, ako investor, realizátor stavieb a zároveň vlastníť železiarní v Podbrezovej, takto len presunul svojich zamestnancov na iné miesto, kde im dokázal zaručiť prácu. K prvej takejto, tzv. núdzovej, stavbe prikrčili železiarne od 15. mája 1931.

Ministerstvo verejných prác rozhodlo dislokovať 250 robotníkov z Hronca, Podbrezovej a Tisovca, na stavbu úseku severnej cestnej magistraly medzi Kapušanmi a Hanušovcami nad Topľou na východe Slovensku, pod vedením Štátneho solivaru v Prešove.

Druhýkrát poverilo pražské ministerstvo verejných prác vedenie železniárnej administrácie stavby I. dielu štátnej cesty Stará Huta – Podkriváň. V porovnaní so stavbou cesty Hanušovce nad Topľou – Kapušany spočíval hlavný rozdiel v tom, že podľa rozhodnutia z 25. júla 1933 mala hlavný podiel na celkovom riadení

Z výstavby úseku južnej magistraly pri Senohrade, ktorý následne pokračoval smerom Oremlaz – Stará Huta a Podkriváň, ktorý stavali štátne železiarne v Podbrezovej

stavby samotná Podbrezová. Podnik mal zabezpečiť vedenie evidencie zamestnancov, uhrádzanie ich výplat, poistenia, aj riadenie účtovnej agendy s pražskou stavebnou firmou Čipera – Kubias – Pavlát Praha, ktorá viedla stavebné práce a zapožičala technické vybavenie.

Práce sa začali v septembri 1933 a stavba mala byť ukončená za dva a pol roka. Najskôr bolo potrebné vytvoriť zázemie pre administratívne síly a ubytovanie robotníkov dochádzajúcich na mesačné turnusy. Za tým účelom boli prenajaté bytové

priestory a postavené tri drevené baraky v dnešnom Kriváni a Podkriváni. Na stavbe neboli zaznamenané, okrem občasných problémov s dodávkami materiálu a funkčnosťou strojového vybavenia, iné výraznejšie komplikácie technického charakteru. Hlavným problémom stavby sa však stal pomer zamestnania miestnych a železiarenských robotníkov, ktorý vyvrcholil štrajkom miestnych nezamestnaných 22. novembra 1933. Štrajk bol rozohnaný privolanými četníkmi, ale aby sa zabránilo ďalším nepokojom nemal prekročiť pomer robotníkov železiarní jednu tretinu všetkých pracujúcich. Ani tento stav sa však nepodarilo naplniť. V máji 1934 pracovalo na stavbe najviac, až 390 ľudí, z toho tvorili robotníci zo

železiarní len 90 osôb. A z Podbrezovej, podľa záznamov, už ani nemohli vyslať viac robotníkov, pretože najhoršie obdobie krízy mal podnik za sebou a všetci zamestnanci boli potrební v závode. Zostáva tak paradoxom, že aj keď ministerstvo verejných prác prideliло administráciu stavby železiarňam kvôli tomu, aby tu mohli umiestiť v prvom rade svojich zamestnancov, v požadovanom množstve

sa to nikdy nepodarilo. Stavba bola dokončená 19. novembra 1935, ale termín kolaudácie bol preložený z 10. decembra, kvôli zlým poveternostným podmienkam. Definitívna kolaudácia sa uskutočnila 19. marca 1936. Komisia nenašla na ceste žiadne výraznejšie nedostatky. Komunikácia tak bola týmto dňom odovzdaná do správy technickému oddeleniu Okresného úradu v Lučenci. Podľa stavebných podmienok však železiarne ručili za kvalitu odovzdanej cesty ešte po dobu nasledujúcich dvoch rokov.

*** čitateľská súťaž *** čitateľská súťaž *** čitateľská súťaž ***

Výstavba novej školy v Lopeji

Nárast potreby odborníkov v hutníckych profesiách viedol k rozhodnutiu v roku 1976 začať s výučbou študijného odboru hutník operátor pre potreby Švermových železiarní v SOU hutníckom v Košiciach. Neustále zvyšovanie požiadaviek však prinútilo vedenie uvažovať do budúcnosti aj o oblasti výchovy nastupujúceho dorastu a v roku 1980 sa začala na zelenej lúke v Lopeji prvá etapa výstavby nového učilišťa. Momentálne kapacity nepostačovali, a tak bolo v roku 1980 zriadené Miestne odlúčené pracovisko Podbrezová pri SOU strojárskom v Piesku.

Vznik SOU hutníckeho Podbrezová 1985

Do siete stredných odborných učilišťa bolo 1. septembra roku 1985 zaradené SOU hutnícke v Podbrezovej. Prvým riaditeľom učilišťa sa stal Ing. Samuel Rosiar. Učilište prvý rok sídlilo v pôvodných priestoroch bývalého miestneho odlúčeného pracoviska (v súčasnom Dome športu ŽP) a 1. septembra

1986 sa presťahovalo do novovybudovaných priestorov. V prvej etape výstavby bola odovzdaná moderná škola a domov mládeže. V máji roku 1989 boli dané do užívania priestory druhej etapy výstavby – dielne, jedáleň a telocvičňa. Vo funkcii riaditeľa školy bol Ing. Peter Mlynarčík.

SOU hutnícke odčlenené od štátneho podniku Švermove železiarne

Rozhodnutím Ministerstva hospodárstva SR bolo 31. marca 1991 SOU hutnícke Podbrezová – Lopej vyčlenené zo štátneho podniku Švermove železiarne a 1. apríla sa stalo samostatnou príspevkovou

organizáciou. Došlo k podstatným zmenám v zabezpečovaní žiakov. Podľa Vyhlášky č. 503/1990 ubytovanie a stravu hradili rodičia, od Ministerstva hospodárstva SR dostávalo učilište dotáciu v sume

300 slovenských korún na žiaka. Do funkcie riaditeľa školy SOU hutníckeho nastúpil Ing. Emil Lukáč, poradným orgánom školy sa stala Rada školy, prevádzkovú prax zabezpečovalo učilište vo výrobných prevádzkarňach Švermových železiarní.

V roku 1994 sa stala súčasťou učilišťa plaváreň na Mazorníkove.

V rámci racionalizačných opatrení bolo 1. júla 1996 pričlenené k SOU hutníckemu SOU strojárské Piesok. Dievčenská škola, ktorá sídlila v

priestoroch SOU hutníckeho a bola jeho súčasťou, bola odčlenená ako samostatný právny subjekt a bola presťahovaná do uvoľnených priestorov v Piesku. V bývalých dielňach SOU strojárského Piesok bolo zriadené Miestne odlúčené pracovisko SOU hutníckeho Podbrezová. Teoretická príprava prebiehala pre všetky učebné i študijné odbory v priestoroch SOU hutníckeho v Podbrezovej, vrátane všetkých foriem nadstavbového štúdia.

V dielňach, v priestoroch SOU hut-

O. Kleinová
 noviny@zelpo.sk

nickeho v Podbrezovej, bol realizovaný odborný výcvik v profesiách elektro, strojárstvo, hutníctvo a inštalatér pre stavebnú výrobu. V dielňach bývalého SOU strojárského sa pripravovali v praktickom vyučovaní murári, stolári, lakovníci a krajčírky dámskych odevov. V týchto priestoroch sa uskutočňovali aj všetky rekvalifikačné kurzy. Riaditeľstvo školy malo sídlo v Podbrezovej.

Súťažná otázka č. 3

Kedy bolo SOU hutnícke zaradené do siete SOU a kedy bolo presťahované do nových priestorov v Lopeji?

Správne odpovede posielajte do redakcie Podbrezovan do desiatich dní od vydania. Nezabudnite uviesť kontakt. Žrebovanie o lákavú cenu sa uskutoční na konci súťaže. Podmienkou je účasť vo všetkých súťažných kolách.

Prvým riaditeľom SOU hutníckeho bol Ing. Samuel Rosiar.

Foto: Archív redakcie

Príd' študovať na Hutnícku fakultu TUKE

Ak si sa ešte nerozhodol kam na výšku, pridaj sa k nám a študuj zaujímavé odbory! Hutnícka fakulta Technickej univerzity v Košiciach ti ponúka na výber päť študijných programov: Hutníctvo, Materiály, Tepelná technika a plynárstvo, Spracovanie a recyklácia odpadov a Integrované systémy riadenia. Získaš množstvo hodnotných poznatkov a máš širokú škálu pozícií, kde sa uplatniť. Pošli prihlášku do 31. mája 2017 a staň sa aj ty študentom Hutníckej fakulty. Na našu fakultu prijímame študentov bez prijímacích skúšok. Viac informácií nájdeš na

www.hf.tuke.sk alebo http://web.tuke.sk/hf/_web_hf/

Absolventi SSOŠH ŽP a SG ŽP, ktorí sa rozhodnú pre štúdium na HF TUKE, majú možnosť získať podnikové štipendium od Železiarní Podbrezová. Bližšie informácie získate na personálnom odbore osobne, na tel. čísle: 6452800, prípadne e-mail: kochan@zelpo.sk

Aj tento rok nás čakajú zelené stoly

Ing. I. Majer, riaditeľ SSOŠH ŽP

Marec je pre maturantov štartom pre záverečné overenie toho, čo sa počas štúdia u nás naučili. V utorok, 14. marca 2017 sa finále začalo slovenským jazykom. Z našich škôl do tried na písom-

né časti zasadlo 13 hutníkov, 24 mechanikov strojov a zariadení, 16 mechanikov mechatronikov, 9 mechanikov elektrotechnikov a 34 gymnazistov. Po teste, ktorý vôbec nebol jednoduchý, ich čakala popoludní druhá časť,

tzv. sloh. Mohli si vybrať z týchto tém:

1. Zmeny v spoločnosti sú rýchlejšie než naša schopnosť adaptovať sa na ne (Diskusný príspevok),
2. „Načo je knižka,“ pomyslela si Alica, „keď nemá ani obrázky...?“ Lewis Carroll, Alica v krajine zázrakov (Úvaha),
3. Začiatok či koniec? (Slávnostný príhovor pri príležitosti ukončenia stredoškolského štú-

dia),

4. Vtedy som si uvedomil/uvedomila, že na to mám (Rozprávanie).

Na druhý deň sa museli popasovať s cudzím jazykom. Anglickým alebo nemeckým. Tam ich čakala zaujímavá téma, kde si mohli vyliať srdce, poukázať, pochváliť: „Móda a názory mladých ľudí na odevy a obliekanie sa“. V SSOŠH sa potilo 39 angličtinárov a 23 nemčinárov. V gymnáziu všetci žiaci robili písomnú formu v

anglickom jazyku. Výsledky písomných častí zatiaľ nepoznajú. Dozvedia sa ich najneskôr 12. mája, v deň odchodu na akademický týždeň. Pevne verím, že hodnotitelia v „odpovedových“ hárkoch nájdu dostatok preukázaných vedomostí pre úspešné absolvovanie písomnej časti. Do ďalších častí maturitnej skúšky želáme našim maturantom veľa síl, ktoré budú určite potrebovať na úspešné zvládnutie celej skúšky dospelosti.

Písomné maturity objektívom J. Čiefa

POZVÁNKA PRE ZÁUJEMCOV O ŠTÚDIUM

Deň otvorených dverí

Hutnícka fakulta Technickej univerzity v Košiciach pripravila na stredu, 12. apríla, Deň otvorených dverí pre študentov a učiteľov stredných škôl, pre rodičov budúcich vysokoškolákov, ale aj iných záujemcov o štúdium.

Tento ročník nadväzuje na úspešný minulý rok, ktorý bol historicky prvou takouto udalosťou, ktorú organizovala fakulta samostatne. Pre záujemcov o štúdium je pripravený bohatý program, ktorý zabezpečili jednotlivé ústavy. Záujemcovia budú mať možnosť získať mnohé informácie o štúdiu, študijných odboroch a o živote vysokoškolákov. O 10. hodine slávnostne otvorí Deň otvorených dverí dekanka Hutníckej fakulty, doc. Ing. Iveta Vasková, PhD., následne budú predstavené študijné programy a študentský život na fakulte.

Po úvodnej časti bude nasledovať prehliadka jednotlivých laboratórií ústavov s praktickými ukážkami. Súčasťou programu dňa otvorených dverí bude aj možnosť zažiť niečo z reálneho študentského života. V tento deň sa totiž uskutoční študentská vedecká odborná konferencia METALURGIA 2017, ktorá je súťažou študentských odborných prác vysokých škôl alebo univerzít.

Všetky informácie a podrobný program nájdete na web stránke

http://web.tuke.sk/hf/den_otvorených_dverí2017/index.html.

* anketa * anketa * anketa * anketa * anketa * anketa * anketa * anketa *

A kú knihu ste naposledy čítali?

Zhovárala sa: O. Kleinová
Foto: V. Kúkolová

Mgr. Lucia MEDVEĐOVÁ, Oea
- Momentálne mám rozčítanú knihu s názvom Smrť ako prebudenie, o lekárovi, ktorý prežil klinickú smrť. Aj napriek tomu, že som žena a mám rada šťastné konce, romantickým knihám sa zďaleka vyhýbam. Nikdy som nečítala elektronickú knihu – kniha má mať podľa mňa vôňu papiera. Nepohrdnem Shakespeareom, no najlepšia kniha, akú som doteraz čítala bola Zlodejka kníh.

Anna DEMIANOVÁ, Oea
- Naposledy som čítala od Pavla Hiraxa Baričáka Sekundu pred zbláznením, je to kniha o nástrahách života a ako sa hrdina s nimi popasoval. Najnovšie čítam literatúru o raw strave, čo v preklade znamená doslovne tepelne neupravená strava. Zaujímajú ma princípy surovej stravy, sú tam rady, ako sa zbaviť plesní, ako dosiahnuť aby sme boli zdraví a krásni.

Pavel ŠVANTNER, Te
- Voľakedy som čítal dosť, no dnes, ak mám byť úprimný, čítam len dennú tlač a Plus sedem dní. Mám deväťročného syna, ktorému sa plne venujem, keď bol malý čítal som mu rozprávky, dnes je to skôr naopak. Už číta on mne. Venujem mu všetok svoj voľný čas, takže na knihy mi nezostáva čas.

Patrik TRNAVSKÝ, SSOŠH, žiak
- Knihu rozčítanú nemám, teraz čítam viac školské učebnice. Nedávno som si prelistoval knihu od Černáka, ale skôr sa venujem iným záľubám, ako čítaniu. Radšej idem niekomu pomôcť alebo s kamarátmi von a ak, tak uprednostním filmovú komédiu.

Marek LUCIAK, Vt
- Naposledy? Štyria tankisti a pes od Przymanowskeho a bolo to v štvrtom ročníku základnej školy. A na to nezabudnem, dostal som aj upomienku z knižnice. Momentálne čítam synovi rozprávky, napríklad Císárovo nové šaty. A na iné čas nevyjde. Ale mám rád dobrodružný žáner.

Stanislav PIATROV, SSOŠH, majster
- Voľakedy som veľa čítal a mal som svojich obľúbených autorov, ako je Ernest Hemingway, Ed Mc Bain, Jack London, John Steinbeck – napríklad Na východ od raja. Naposledy som čítal Londona, nespomínam si teraz názov. Ako chlapec som čítal všetko, dnes už nemám na to čas.

Ján CIPCIAR, Tcú
- Od Stephena Kinga Christina. Mám rád horor, ale aj sci-fi, aj kombináciu. Rád čítam, ale rád si pozriem aj dobrý film. Mám rád literárny, aj filmový žáner, v ktorom dá autor čitateľovi či divákovi priestor rozmýšľať o dejí. Naposledy som videl film Piata vlna. V detstve som mal v obľube Verneovky, edíciu Stopy, čítal som aj rozprávky, neskôr synovi od klasických, po tie aktuálne, moderné.

